

Världsservicestyrelsen av förtroendemän bulletin nr 21
World Service Board of Trustees Bulletin # 21

Genererandet av medel (*fundraising*) och sjunde traditionen i Anonyma Narkomaner

Den här artikeln skapades av världsservicestyrelsen av förtroendemän i december 1991 för att möta gemenskapens behov. Den representerar styrelsens åsikter vid den tidpunkt den skrevs.

Frågor om *fundraising* och hur *fundraising* förhåller sig till traditionerna, särskilt tradition sju, har ställts vid ett flertal tillfällen under de senaste åren. Allteftersom grupper, distrikt och regioner växer, kan även de uppfattade behoven av medel för att uppfylla femte traditionen växa. När kostnaden för stödjande service – såsom t ex hjälplinje, möteslistor, litteratur för användning på SI-möten – beaktas, finner sig många grupper, distrikt och regioner i en situation där de behöver eller vill ha mera medel än det som tillhandahålls av medlemmars bidrag i korgen på gruppnivå. Det är vid sådana tillfällen som frågor kommer upp om hur man ska finansiera den service som hjälper oss att föra vårt budskap vidare till den beroende som fortfarande lider. Den här artikeln ska försöka besvara några av dessa frågor och även erbjuda några enkla riktlinjer angående genererandet av medel. Vi ska försöka tillhandahålla en kort historik över *fundraising* i NA, se på några av de problem som har uppstått ur olika ansträngningar, och sträva att visa på förhållandet mellan tradition sju och detta ämne.

När man beaktar detta ämne är det till hjälp att förstå hur *fundraising* började i vår gemenskap. Många tidiga grupper anordnade olika aktiviteter, såsom middagar, picknicks, och andra sociala evenemang för att främja tillfrisknande, enighet och en känsla av tillhörighet. Medan dessa aktiviteter inte var speciellt menade på att generera medel visade sig en del av dem vara ekonomiskt framgångsrika och tillät värddgrupperna att köpa ytterligare litteratur eller andra förnödenheter till sina möten. Allteftersom gemenskapen växte och behovet av ytterligare service blev större förändrades syftet med några av dessa aktiviteter, istället för att fira tillfrisknande var de utformade för att generera medel.

Allteftersom gemenskapen fortsatte att växa och flera distrikts- och regionskommittéer bildades fortsatte tyngdpunkten att skifta – i några fall för att uppväga den uppfattade bristen på medel som donerades genom gruppernas sjundetraditionsinsamlingar. Med tiden började fler och fler servicekommittéer att förlita sig på denna form av finansiering och kom ibland därhän att framgången eller misslyckandet av ett evenemang, såsom ett konvent, avgjorde distriktets eller regionens förmåga att tillhandahålla service och delta i flödet av medel. I andra fall var grupper, distrikt och regioner så framgångsrika med sina sociala evenemang att de började lägga ner ovanligt stora mängder tid och ansträngningar på dessa aktiviteter och blev beroende av att hålla ”framgångsrika” konvent, fester och *camp-outs*.

Åtskilliga problem uppstod ur ett sådant sätt att verka. Redovisningsförmågan hos servicekommittéer inför sina grupper påverkades av att kommittéerna började, för sin finansiering, förlita sig på dessa evenemang istället för bidrag från gruppernas

sjundetraditionsinsamlingar. I en del fall började olika serviceorgan avledas från sitt ursprungliga syfte på grund av ”pengar, egendom och prestige”. En del grupper och servicekommittéer började samla på sig enorma välbetänkta reserver som i några fall uppgick till flera tusen dollar. För en del grupper och kommittéer växte sig denna välbetänkta reserv så stor, att organet som höll i den inte behövde förlita sig på bidrag under uppemot sex månader eller mera, trots att det i olika gemenskapspublikationer rekommenderas att en välbetänkt reserv inte ska vara större än en månads utgifter. *Merchandise*ansträngningar blev i en del fall ”affärer” och ledde oss bort från den andliga tonvikten i vårt program. Det blev svårare och svårare att försäkra sig om att bidrag till vår gemenskap vid olika sociala evenemang, endast kom från medlemmar. Och en del medlemmar började uttrycka oro över att vi av dem utanför vårt program kunde ses som en gemenskap som är mera upptagen av sociala tillställningar och *merchandise*ansträngningar än av att hjälpa beroende att tillfriskna från beroendesjukdomen. Allteftersom dessa problem blev uppenbara började medlemmar att dela med sig av sin oro och började ifrågasätta behovet av detta sätt att verka. Några av frågorna fokuserade på förhållandet mellan tradition sju och *fundraising*.

Medan den traditionen särskilt beskriver självförsörjning – att avböja bidrag från utomstående källor – kan en del av de principer som ligger till grund för den traditionen, såsom enkelhet och tillit, visa sig vara till hjälp i att besvara frågor om hur vår service bekostas. Vår erfarenhet har visat att som tillfrisknande beroende är summan av alla våra behov, behovet av fortgående frihet från aktivt beroende. För att uppnå denna frihet behöver vi principerna i de tolv stegen och NA:s tolv traditioner, tillfrisknandemöten där vi kan dela med oss om vår erfarenhet, styrka och hopp och andra tillfrisknande beroende för att hjälpa oss tillämpa dessa andliga principer i våra liv. Dessa tre saker är enkla, de kräver inte att vi tar högskoleexamen eller spenderar enorma summor pengar.

I vårt aktiva beroende tycktes de flesta av oss ha en sak gemensamt: självcentrering. Då vi börjar tillfrisknandeprocessen lär vi oss att vi ”bara kan behålla det vi har genom att ge bort det”. Vi börjar lära oss värdet av att vara en bidragande medlem av vår gemenskap och av samhället som helhet. Vi börjar lära oss den enkla sanningen att om vi vill fortsätta gå på NA-möten och hjälpa till att föra budskapet vidare, behöver vi bidra med en skäligen del ekonomiskt likaväl som med vår tid och energi. Självförsörjande inom sjunde traditionens ram går långt bortom bara ekonomiskt stöd. Med tiden lär vi oss att vårt skäliga bidrag är ett sätt att uttrycka vår tacksamhet för det som frikostigt givits oss. Med tiden utvecklar vi tron att så länge vi gör det vi ska – tillämpar principerna i vårt program – kommer Gud enligt vår uppfattning att ta hand om oss och visa oss ett nytt sätt att leva.

När vi ser på gruppens behov förs tanken åter till enkelhet. Våra behov är enkla, en plats där vi kan hålla våra möten, litteratur för att hjälpa oss föra budskapet vidare, och i de flesta fall enkla förfriskningar. Vi behöver inte rymliga, luxuösa möteslokaler, överdrivna mängder litteratur eller förfriskningar av alla sorter för att attrahera beroende till våra möten. Enkelheten i vårt budskap och effektiviteten av vårt program är tillräcklig. Vi behöver inte stora ekonomiska reserver om vi har tillit till att Gud enligt vår uppfattning kommer att ta hand om våra behov. Vår erfarenhet har visat att när en grupp ekonomiska behov inte varit täckta och detta berättats för medlemmar, tas dessa behov generellt om hand. Enkelheten av våra behov förstärks av enkelheten i vårt huvudsyfte – att föra budskapet vidare till den beroende som fortfarande lider. Vår erfarenhet har visat

att vi måste utföra denna enkla uppgift efter vår allra bästa förmåga, för detta är själva essensen av vilka vi är och vad vi gör i NA. Vi har upptäckt att om allt vi gör görs för att uppfylla det syftet, kommer vi i allmänhet att finna de medel som behövs för att göra det vi måste.

Många grupper och servicekommittéer har beslutat sig för att undvika motsättningar genom att helt enkelt sträva efter att föra budskapet vidare till den beroende som fortfarande lider. På detta sätt förlitar de sig enbart på att attrahera nya medlemmar till sina grupper genom att sträva efter att stärka sitt eget personliga tillfrisknande, att arbeta med och leva i NA:s tolv steg. Allteftersom nya medlemmar attraheras växer gruppen, sjundetraditionsinsamlingen ökar och mera pengar finns tillgängliga för gruppens behov. Följaktligen samlas överskottsmedel och skickas vidare till distriktet, regionen och världsservicen i enlighet med vårt föreslagna system för flödet av medel. (För vidare information om detta ämne, vänligen se IP#24, ”Hej, vad är korgen tillför?”) Allteftersom service finansieras mer effektivt, förs NA:s budskap om tillfrisknande vidare, längre, och på ett bättre sätt än någonsin. Resultatet blir att fler beroende söker tillfrisknande genom Anonyma Narkomaner och fler NA-möten öppnas. Detta förhållningssätt ses av många medlemmar i vår gemenskap som praktiskt och realistiskt. Dessa medlemmar har rapporterat att frustration över brist på medel och känslan av brådska i att generera pengar, kan motverkas av den andliga enighet som blir ett resultat av detta fokus på vårt huvudsyfte.

En av de saker som har blivit uppenbar under de senaste åren är emellertid att stora delar av gemenskapen vill ha aktiviteter och *merchandise*. Om vi inte hjälper till med dessa ansträngningar kan medlemmar lämnas att göra dem på egen hand. När helst detta har hänt har de resulterande problemen haft en avsevärd inverkan på alla delar av NA, påverkat vår gemenskaps övergripande framgång i att uppfylla sitt huvudsyfte. Vi har en stark tro på att *fundraising* aktiviteter som avleder oss från vårt programs andliga natur, är olämpliga och ska inte uppmuntras inom gemenskapen. Sociala aktiviteter som utformats för att förstärka tillfrisknande och öka enighet och medlemmar känsla av tillhörighet, är emellertid inte bara acceptabelt utan ska uppmuntras.

Vi tror att *fundraising* för *fundraisings* skull i bästa fall är tvivelaktigt. Det kan dock finnas tillfällen då en grupp eller en servicekommitté befinner sig i en utomordentlig svår finansiell situation och börjar överväga att anordna ett *fundraising* evenemang. Vid sådana tillfällen föreslår vi att följande frågor noga övervägs: är de medel som insamlas från vanliga sjundetraditionsbidrag tillräckliga för att stödja gruppens eller servicekommitténs faktiska behov? Är behov ersatta av vilja? Är behovet av ett *fundraising* evenemang av sådan natur att resultatet av att inte hålla det skulle lämna vårt huvudsyfte uppfyllt? Utöver dessa frågor rekommenderar vi att alla aspekter av att sponsra ett *fundraising* evenemang noggrant övervägs.

När dessa evenemang anordnas ska medlemmar av värdgruppen eller – servicekommittén undersöka evenemanget i förhållande till alla våra traditioner, tillämpa all sin kollektiva erfarenhet, styrka och hopp i denna undersökning. En av huvudpunkterna att överväga är motivet för att anordna ett sådant evenemang. En undersökning av detta slag hjälper oss vara i samklang med våra principer. Följande generella koncept har uppkommit ur erfarenheten i vår gemenskap och vi presenterar dem här som en startpunkt för era överväganden:

- 1 *Fundraising*evenemang på ett NA-möte är vanligen inte passande eftersom de kan avleda oss från vårt huvudsyfte och kan ge ett oriktigt intryck av NA:s budskap, speciellt till nykomlingen eller en besökande ickeberoende.
- 2 För att följa våra traditioners vägledning ska ett *fundraising*evenemang planeras och anordnas av och för medlemmar i Anonyma Narkomaner.
- 3 För att efterfölja idealen i sjunde traditionen ska donationer från ickemedlemmar inte accepteras.
- 4 Eftersom det ofta kommer tillfällen då vi sponsrar aktiviteter där det finns en bestämd avgift för fullt deltagande ska termen ”donation” inte associeras med den här typen av avgifter. På detta sätt blandar vi inte ihop bidrag med fastställda priser för aktiviteter.
- 5 Det måste avgöras om den lokala NA-gemenskapen är villig och stor nog för att stödja evenemanget.
- 6 Alla aspekter av *fundraising*evenemanget ska vara enhetliga med vårt mål att uppmuntra tillfrisknande från beroende. Vi ska undvika att vara värdar för evenemang som kan uppmuntra spel, tyckas erbjuda ”något för inget” eller dela ut priser som antingen inte är tillfrisknandeorienterade eller som på annat sätt kan ses som opassande. Till exempel ett tombolapris såsom en bil eller en TV kanske skulle göra någons liv mera bekvämt, men samtidigt inte relatera direkt till hans eller hennes tillfrisknande, medan ett pris i form av NA-litteratur eller biljetter till en *NA-workshop* eller ett konvent skulle vara tillfrisknandeorienterade. Det ska också noteras att i många stater i USA och i en del andra länder, är tombola olagligt. Det kan också vara till hjälp att överväga om tombola – och särskilt penningtombola och lotterier – mera tilltalar andan av självintresse än andan av frivilligt stöd, som är underförstådd i vår sjunde tradition.

Alla lösningar vi ser för problemen som tagits upp i denna artikel har att göra med kommunikation. Vi tror att förbättrad kommunikation om behoven hos våra serviceorgan skulle resultera i ökat stöd från NA-grupper och medlemmar. Förbättrad kommunikation skulle förbättra redovisningsförmågan hos servicestrukturen till grupper och medlemmar. Slutligen tror vi att förbättrad kommunikation skulle hjälpa oss upprätthålla vårt fokus på andliga principer såsom tillit och tro, och leda oss bort från rädsla, misstro och självcentrering.